

jo orgusse ning näägi, kuida üks sõdda-
mees hobbose selja peält mahha tulli et ta
warjo alla piddi hingama, ja pärrast sed-
da ennast jälle hobbose selja heiris ja läks
omma teed. Agga kui ta olli mahhalan-
gend, siis olli temma rahha kot wälja kuf-
fund, mis ta es olle tähhele pannud. Ür-
rikesse aia pärrast tulli jälle üks pissofenne
karja poisikenne senna, leidis rahha ning
hüppas rõõmsaste ärra. Ta jälle tulli
üks wanna halli peaga Innimenne roma-
mas, et ta piddi seal puhkama; kui se seal
maggas, tulli se sõdda mees jälle toggasi,
ja kippas se wanna mehhe peäle et se pid-
di temmale se ärralautud rahha saatma.
Se wanna mees wandus kül se peäle, et
ta es olle näinudse sedda rahha. Agga
sõddamees sai wihaseks, tombas omma
moõka wälja ja lõhutas temma pea.
Siis ütles se mees kes mää peäle olli ja
keif ommade silmadega olli näinud: Kuida
woib

woib Jummal käl õige olla, et ta nifug-
gust üllekohhut lasseb nuhtlematta sünda-
da? Agga üks heäl hällises taewast: Sin-
na tunned mitte jummalat õigust. Jum-
mal on õige ning jääb ka õige iagawesses
aiaks. Gest se wanna hallipeaga mees
olli selle pissofesse poisikesse Issa seal sam-
mas paikas ärratapnud.

Õppetus.

Ka meie näme sedda siin mailmas, mis
meie omma moistussega ei sa tähhele, et
Jummal sedda lasseb sündida. Agga
Jummal jääb segitpoolest õige, ning meie
peame Apostli Paulussega suure immetle-
missega küssendama: Oh sedda Jummalat
rikkusse ja tarkusse ja tundmisse sügga-
wust! kuis ärraarwamatta on temma koh-
to moistmised, ja ärramoistmatta tem-
ma wiisid! Gest kes on Issanda meele
tunnud?